

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201907
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8221201907.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: Z. A., N.. XX.X.XXXX, N.. P.. X.. R.. B. Č.. XXXX/X, XXX XX A., o zaplatenie sumy 415,50 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 277,05 Eur s úrokom z omeškania v sume 14,20 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 277,05 Eur od 11.12.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,36 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu 14.10.2021 uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 415,50 Eur s úrokom 24,00 % ročne zo sumy 417,36 Eur od 19.2.2019 do 5.9.2019 a zo sumy 415,50 Eur od 6.9.2019 do zaplatenia, ako aj úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 465,50 Eur od 19.2.2019 do 5.9.2019 a zo sumy 415,50 Eur od 6.9.2019 do zaplatenia, ako aj nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 28.9.2017 poskytol žalovanej revolvingový úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Uviedol, že podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovanou alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Tvrdil, že žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 887,65 Eur a to tak, že sumu 848,45 Eur žalovaná čerpala platbami

na vybraných obchodných miestach a sumu 39,20 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej podľa úverovej zmluvy. Uvedené skutočnosti má potvrdzovať výpis z úverového účtu žalovanej a potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila a napriek zmluvne dohodnutým splátkam neuhradila na splatenie čerpaného úveru žiadnu sumu. Na odôvodnenie svojho nároku žalobca poukazoval aj na ostatné body úverovej zmluvy a tiež na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca 18.2.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal úver splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.2 zmluvy je žalobca oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tvrdil tiež, že vzhľadom na uvedené, má žalovaná neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 415,50 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny.

3. V doplnení na výzvu súdu z 21.10.2021 uviedol, že schopnosť klienta splácať úver posudzoval žalobca samostatne na základe informácií o konkrétnom žiadateľovi a jeho finančnej situácii (príjmy, výdavky, rodinný stav, spôsob bývania, počet vyživovaných osôb a iné) uvádzaných pri žiadosti o úver. Tvrdil, že každá žiadosť o poskytnutie úveru je vyhodnocovaná individuálne a na základe všetkých údajov uvedených v zmluve a to automatizovaným systémom posúdenia žiadosti, ktoré je nastavené tak, aby boli preverené všetky informácie prostredníctvom internetových stránok, pričom sa využívajú najmä stránky telekomunikačných spoločností, obchodný register, živnostenský register, kontrola OP na stránke Ministerstva vnútra SR, či nie je evidovaný ako stratený alebo odcudzený, v úverovom registri SOLUS, NRKI a overenie v Sociálnej poisťovni. Tvrdil, že žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od klienta (žalovanej) dostatočné zabezpečenie úveru, teda trvalý zdroj príjmu, z ktorého môže následne úver splácať. Pri schvaľovaní úverov sa posudzovalo okrem iných kritérií najmä zamestnanie a bonita klienta (žalovanej), ktorý musel mať v príjme obsiahnuté životné minimum v danom období a mesačnú splátku v stanovenej výške spolu s ďalšími jeho záväzkami. Nadväzne tvrdil, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil 18.2.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovanej stal splatný v celom rozsahu.

4. Žalovanej bola žaloba s jej doplnením účinne doručená do vlastných rúk dňa 30.12.2021; k takto doručenej žalobe sa žalovaná písomne nevyjadřila.

5. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadovať ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná pohľadávka uvedenú sumu nepresahovala a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie.

6. Vo veci súd vykonal dokazovanie obsahom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 28.9.2017 (ďalej aj len „zmluva“), prehľadom o splácaní úveru, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov z 8.9.2021, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 19.2.2019 s dôkazom o jeho doručovaní, výpisom z hlavného zápisu v obchodnom a podnikovom registri k osobe žalobcu z 13.7.2016, a ostatným spisovým materiálom, pričom vo veci zistil tento skutkový stav.

7. Žalobca a žalovaná uzatvorili 28.9.2017 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver s úverovým rámcem 5 000,- Eur a aktuálnou výškou úverového rámca 400,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca. Prvé čerpanie úveru bolo viazané na nákup tovaru alebo služby. Z bodu 1.1 zmluvy vyplývajú nasledovné podmienky poskytovaného spotrebiteľského úveru: splatnosť mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru, cena tovaru alebo služby: 369,- Eur, výška 1. čerpania Revolvingového úveru: 369,- Eur, poplatok za kreditnú kartu: 0 %, výška úrokovej sadzby: 24,00 % ročne - fixná, RPMN: 26,80 %, odplata: 24 %, priemerná RPMN: 21,50 Eur, zvolený balík poistenia: Karta bez poistenia, poplatok za poistenie: 0%. V zmluve sú ako dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN uvedené tieto informácie: výška čerpania Revolvingového úveru 400,- Eur, výška mesačnej splátky 37,82 Eur, poplatok za kreditnú úveru 0 Eur, splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach, celková čiastka k zaplateniu: 453,84 Eur.

8. Podľa bodu 1.5 zmluvy klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSÚ.

9. Podľa bodu 2.1 a 2.3 zmluvy, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. V prípade ak po dlhšiu dobu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiaden pohyb, zmluva zaniká bez ďalšieho, ak Banka nerozhodne inak.

10. Podľa bodu 3.1 zmluvy dlžník je oprávnený čerpať Revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. V prípadoch použitia karty v prostredí internetu znáša Dlžník všetky s tým spojené riziká.

11. Podľa bodu 6.2. zmluvy dlžník súhlasí s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je Banka. Dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach ZoRSÚ je vyjadrený percentom z mesačnej splátky Revolvingového úveru.

12. Podľa bodu 7.1 zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať zmluvu, výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.

13. Podľa bodu 7.2 zmluvy banka je oprávnená v prípade porušenia povinností Klienta splácať poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, požadovať od Klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu Klienta so splácaním Revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a Klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od Klienta požadovať náhradu škody, ktorá Banke vznikla v súvislosti s porušením povinností Klienta.

14. Podľa bodu 10 zmluvy o splátkovom úvere Banka doručuje všetku korešpondenciu a oznamy Klientovi poštou (obyčajná alebo doporučená listová zásielka alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms alebo iné elektronické médium) alebo prostredníctvom kuriéra. Banka môže poskytnúť alebo sprístupniť Klientovi informácie týkajúce sa jeho úveru alebo zasielať oznamy i prostredníctvom Klientskej zóny. Klientska zóna je zabezpečená webová stránka Banky, do ktorej Klient získa prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie Klientovi sa považuje doručenie korešpondencie Dlžníkovi alebo spoludlžníkovi.

15. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad a na neho nadväzujúcich potvrdení vystavených žalobcom vyplýva, že žalovaná čerpala k 28.9.2017 úver na nákup tovaru v sume 369,- Eur a následne (vzhľadom k tomu, že išlo o revolvingový úver) dňa 11.12.2017 v sume 40,- Eur, dňa 20.12.2017 v sume 4,31 Eur, dňa 6.2.2018 v sume 15,47 Eur, dňa 12.2.2018 v sume 2,69 Eur, dňa 14.2.2018 v sume 2,05 Eur, dňa 17.2.2018 v sume 7,20 Eur, dňa 18.3.2018 v sume 8,39 Eur, dňa 10.5.2018 v sume 4,63 Eur, dňa 23.6.2018 v sume 6,61 Eur, dňa 24.6.2018 v sume 5,- Eur a dňa 11.7.2018 v sume 383,10 Eur, teda spolu v sume 848,45 Eur. Prvá splátka v sume min. 12,- Eur bola splatná 10.10.2017. Žalovaná zaplatila na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov spolu 570,91 Eur a bonusmi 0,49 Eur, teda spolu sumu 571,40 Eur.

16. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42764771320100 zo 19.2.2019 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 18.2.2019 a vyzval ju na zaplatenie záväzku v celom rozsahu a to úverovej istiny v sume 417,36 Eur

ako aj dlžných poplatkov a poistného v sume 48,14 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 0 Eur. Žalovanú ďalej upozornil na to, že od 19.2.2019 mu bude účtovaný úrok z omeškania a že ak nebude dlžná čiastka uhradená, pristúpi k vymáhaniu dlhu súdnou cestou. Pripojeným listinným dôkazom bolo preukázané doručovanie tohto oznámenia žalovanej na adresu jej trvalého bydliska.

17. Z listiny označenej ako „Spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení“ vyplýva, že žalovaná v rámci tohto formulára pred poskytnutím úveru udávala žalobcovi čistý mesačný príjem v sume 400,- Eur, ako svojho zamestnávateľa označila spoločnosť DLK Bj s.r.o., počet vyživovaných detí: 1, ostatné záväzky 0,- Eur, mesačné výdavky na nájomné: 90,- Eur, spôsob bývania: u rodinného príslušníka.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 54 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka. premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

27. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

29. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

30. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

35. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného po 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 28.9.2017 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ sa ňou zaviazal poskytnúť dlžníkovi revolvingový úver s celkovým úverovým rámcom 5 000,- Eur, aktuálnym úverovým rámcom 400,- Eur prostredníctvom úverovej karty, a dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi v sadzbe 24% ročne, a to zaplatením mesačných splátok vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca (v prepočte 12,- Eur). Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka.

39. Je zrejmé, že obsah predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy pred jej podpisom žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom a dlžníkovi poskytol finančné prostriedky v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve.

40. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním predloženej zmluvy súd zistil, že v zmluve absentuje údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť opakovane čerpaný, z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade 400,- Eur) a aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi notoricky judikovaná (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 zo dňa 25.6.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/21/2015 zo dňa 23.9.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/31/2016 zo dňa 18.2.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1001/2015 zo dňa 20.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/47/2015 zo dňa 31.3.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/472/2015 zo dňa 29.3.2016).

41. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice

Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol o.i. tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny a tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Je potrebné uviesť, že Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. Kým článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť k záveru, a síce, že v zákone o spotrebiteľských úveroch sú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon o spotrebiteľských úveroch schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez).

42. Súd tiež zastáva názor, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje ani správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko tento údaj nevychádza z dohodnutých minimálnych splátok 3% z aktuálnej výšky úverového rámca (t.j. zo sumy 12,-Eur), ale zo splátok vypočítaných ako dodatočný predpoklad pre výpočet RPMN pomocou prílohy č. 2, časti II písm. e) bod 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo však nezodpovedá skutočne dohodnutým parametrom úveru dohodnutým v zmluve o úvere. Tak ako bol žalobca povinný uviesť počet minimálnych splátok potrebných na splatenie aktuálneho úverového rámca, tak bol povinný uviesť aj celkovú čiastku potrebnú na splatenie úveru. Celková čiastka k zaplateniu teda musí byť vyššia ako suma uvádzaná po prepočte splátkami uvedenými v dodatočných predpokladoch pre výpočet RPMN, pretože v prípade nižších pravidelných splátok úveru (okrem poslednej splátky) by celkovo požadovaný úrok z úveru (t.j. v absolútnom čísle) nepochybne predstavoval vyššiu čiastku, než pri pravidelnom splácaní úveru v sumách po 37,82 Eur.

43. Uvedené nedostatky zmluvy tak spôsobujú, že v danom prípade neboli naplnené obsahové náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo vedie súd k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Súd napokon dospel aj k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcu pokiaľ ide o splnenie povinností vyplývajúcich z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pri poskytovaní daného spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu. V zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje

posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. V danom prípade nebolo napriek výzve súdu preukázané nahliadnutie žalobcu do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch pre účely posudzovania schopnosti splácania úveru žalovanou pred jeho poskytnutím. Nepreukázané tvrdenia žalobcu uvádzané v odpovedi z 27.10.2021 na výzvu súdu nemožno považovať za dôkazy osvedčujúce riadny postup žalobcu v súvislosti s overovaním spôsobilosti žalovanej splácať poskytnutý úver. Pokiaľ žalobca v rámci tohto svojho podania poukazoval na získanie údajov o zamestnaní (zdroji príjmu) ako aj údajov o osobných, resp. rodinných pomeroch žalovanej priamo od žalovanej, súd je nútený konštatovať, že akceptovanie akýchkoľvek spotrebiteľom uvádzaných údajov pre posúdenie jeho spôsobilosti splácať poskytnutý úver nemôže byť v súlade so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou, ktorej súčasťou musia byť nepochybne aj úkony poskytovateľa spotrebiteľského úveru smerujúce k overeniu týchto spotrebiteľom uvádzaných informácií o jeho príjmoch, či osobných pomeroch. Na to slúžia rôzne databázy, do ktorých majú registrovaní poskytovatelia spotrebiteľských úverov prístup (uvedené v podstate deklaruje aj sám žalobca vo svojom doplnení), avšak využitie ktorých žalobca riadnym spôsobom napriek predchádzajúcej výzve nepreukázal, hoci v zmysle § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ svoj postup pri poskytovaní spotrebiteľského úveru povinný hodnoverne preukázať.

45. Preto je súd toho názoru, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne z jeho strany došlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti. Aj to má za následok, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a zároveň, že žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Podmienky platného mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka neboli preukázané ani s ohľadom na nepreukázanie doručovania skoršieho upozornenia spotrebiteľovi na možnosť využitia tohto práva v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

46. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca má právo len na vrátenie poskytnutej istiny úveru a to v splátkach, ako boli tieto dohodnuté v základných podmienkach zmluvy, teda pri aktuálnom úverovom rámci v sume 400,- Eur v mesačných splátkach po 12,- Eur a pri zohľadnení nad rámec zaplatených vyšších splátok v období, v ktorom nebola žalovaná v omeškaní, čo znamená, že žalovaná mala úver splatiť najneskôr 10.12.2020. Preto všetky dohodnuté splátky úveru už boli v čase podania žaloby úplne splatené, a s prihliadnutím na realizované platby žalovanej, vychádzajúc z dátumu doručenia žaloby (14.10.2021), nebola pred uplatnením práva na súde v zmysle § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím na jej neplynutie podľa § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 a od 19.1.2021 do 28.2.2021 (t.j. 76 dní) premlčaná žiadna zo splátok. Súd tak dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v rozsahu nesplatennej istiny úveru po zohľadnení platieb žalovanej v sume 571,40 Eur, teda celkovo v rozsahu 277,05 Eur a žalobca má nárok na vrátenie tejto vyčerpanej a dosiaľ nezaplatennej už splatnej (a nepremľanej) istiny úveru. Rovnako tak má žalobca nárok aj na úrok z omeškania vo výške 5 % a to za obdobie od požadovaného dátumu 19.2.2019 až do 11.12.2020 (prvý pracovný deň po splatnosti poslednej splátky úveru ku dňu jeho plnej splatnosti) a to z postupne rastúcej sumy nedoplatku splatnej istiny, ktorý súd prepočítal a ustálil na sumu 14,20 Eur. A žalobcovi patrí aj úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 277,05 Eur za obdobie od 11.12.2020 do zaplatenia. V tejto časti súd žalovaný nárok nepovažoval za premlčaný a aj s ohľadom na vyššie opísané dôvody uplatnenému nároku vyhovel.

47. V prevyšujúcej časti uplatnený nárok zamietol, pretože žalobca vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemal nárok na zaplatenie žiadnych z ním uplatňovaných úrokov, či iných nárokov vrátane nákladov 18,- Eur spojených s uplatnením pohľadávky, ktorých dôvodnosť v konaní žalobcom nebola preukázaná.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti práva o zaplatenie sumy 277,05 Eur zo žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 415,50 Eur, teda v rozsahu 66,68 % a žalovaná vo zvyšných 33,32%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje

úspech žalovanej je tak 33,36 %. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,36 %.

49. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.